

bortset fra den overordnede argumentation, at dette forslag og debatten om det viser, at socialister, derunder en socialdemokratisk regering støttet af Det Radikale Venstre, fjerner drivkraften i samfundet og dermed ødelægger velstanden i samfundet. Vi skaber den velstand, der er nødvendig for også at sikre velfærden.

Fru Mette Frederiksen gjorde specielt opmærksom på kvinders vilkår. Fru Mette Frederiksen sagde, at kvinder er ringere uddannet og har en dårligere løn, og mente så i øvrigt også – og det mener jeg stadig væk er fuldstændig forvrøvlet – at det er for dårligt i forhold til kvinder, at vi indfører en bedre barselorlov. Jeg mener, at både kvinder og mænd må have glæde af, at vi indfører en bedre barselorlov. Men jeg forstår, at fru Mette Frederiksen er imod forbedring af barselorloven, og det er hun af hensyn til kvinderne. Jeg forstår ikke argumentationen.

Med hensyn til ringere uddannelse f.eks. viser det jo netop, at vejen til ligestilling mellem mænd og kvinder ikke findes ved at sige, at nu skal vi alle sammen dele vores pensionsopsparing med hinanden, så alle får lige meget tilbage, uanset hvad vi har indbetalt. Det er jo ikke vejen til ligestilling. De grundlæggende problemer er jo netop forskelle i uddannelse og den slags. Det er jo dér, fru Mette Frederiksen og andre skal sætte ind, og det er jeg helt enig i at man skal gøre.

Kl. 14.00

Må jeg til sidst sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det altså var fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der fra denne talerstol startede med at postulere, at de rige betalte mindst ind til ordningen og fik mest tilbage, og sådan forholder det sig ikke.

Men det er jo korrekt nok, sådan som fru Pernille Rosenkrantz-Theil nu beskriver det, at man procentvis får mere ud af det, fordi man har en skattefordel på grund af topskatten, når man indbetaler. Men så skal jeg lige sige, at det jo ikke er de rige, vi så taler om, for vi taler om alle dem, der betaler topskat. Det er altså alle lønmodtagere, som har en indkomst på over 285.000 kr., og dem regner jeg altså ikke for landets rigeste. Det er vel ca. halvdelen af skatteyderne, vi taler om her. Så det er jo ikke de aller-rigeste, som har fået nogle særfordele ved den her ordning, det er ganske almindelige lønmodtagere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Når man lytter til de borgerlige partiers argumenter i denne sag, er man jo næsten friholdt for at skulle holde en ordførertale, som argumenterer for ens holdninger, for jeg synes sådan set, at både hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Flemming Oppfeldt og hr. Lars Barfoed på glimrende vis forklarede argumenterne for, hvorfor man skal være imod forslaget, og hvorfor det ville være fornuftigt at bevare den eksisterende ordning.

Hr. Lars Barfoed gjorde det jo på den mest overbevisende måde, hvor han siger, at man skal være socialist for at gå ind for solidaritet. Det har han da fuldstændig ret i. Det er også derfor, at vi er nogle, der er ret stolte over at være socialister.

Men så knækker filmen lidt, når hr. Lars Barfoed samtidig siger: Jamen det er de borgerlige, der går ind og gør noget for de svagest stillede grupper i samfundet. Så nævner han det sociale område, hvor der i regeringens finanslovsforslag stort set intet var afsat til de socialt dårligt stillede. Men det lykkedes så satspuljepartierne, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti, Socialdemokratiet og SF at få skaffet nogle penge til de svagest stillede, som regeringen selvfølgelig stemte for, fordi der ligger et forlig. Men det var da så sandelig ikke noget, som de borgerlige partier gjorde en indsats for at få frem.

Hr. Lars Barfoed understregede også forskellen på en konservativ – jeg tror faktisk, at han sagde en liberalist, men jeg tror, at han mente en konservativ – og en socialist. Forskellen er, at konservative vil gøre noget for de svage og også på andre områder. Så nævnte han eksemplet – nej, det tror jeg nu ikke, at han nævnte, men det vil jeg så lige nævne her, nemlig spørgsmålet om dagpengene, hvor Det Konservative Folkeparti mener, de vil gøre noget for de svageste grupper ved at nedsætte dagpengene for arbejdsløse.

På den måde illustrerer hr. Lars Barfoed på ganske glimrende vis, hvad forskellen er på holdningerne her i samfundet mellem den solidariske indstilling til livet og den mere egoistiske.

Hr. Flemming Oppfeldt var også lidt inde på spørgsmålet om, at når regeringen ønsker at ændre forslaget her, er det, fordi man vil fremme lysten til at spare op. Men det har jo intet med det her forslag at gøre. Der er jo ikke et element eller et gran af lyst i det her. Uanset hvordan man vender og drejer det, er det jo en tvang. Det er jo noget, Folketinget besluttede af hensyn til finansministerens måde at kunne styre økon-